

KONUFÓLK

Seinastu tíðina hava konufólkini rættuliga gjørt innrás í føroyskan politikk. Í Havnar býráð vóru valdar ikki færri enn fyra kvinnur, sum allar vóru valdar í tey týðningarmestu álitissørvinu - tríggar í formansskapin og ein sum formaður í

sosialu nevnd. Í Vestmanna var »kvinnubygðarráðið« afturvalt. Sum krúnu á verkið, valdi lögtingið Maritu Petersen til lögmann.

Tillukku Marita!

Marita Petersen er tann áttandi føroyski lögmaðurin í nýggjari tíð.

Tá vit siga í nýggjari tíð, meina vit við, síðani vit í 1948 fingi heimastýrslógina.

Gamla lögmansembæti varð niðurlagt saman við lögtinginum í 1816.

Seinasti lögmaður tá, var Jørgen Frands Hammershaimb, sum var pápi Venslaus Ulricus Hammershaimb, sum fekk so stóran týðning fyri mál okkara.

Hóast lögtingið varð endurreist í 1852, so kom lögmansembætið ikki aftur í aftur enn vit skuldu hava landsstýri. Tá varð gjørt av, at formaðurin í landsstýrinum skuldi nevast »lögmaður«.

Funksjónin hjá lögmanni er sostatt ikki tann sama, umenn lögmanstarvið er hæsta embæti í landinum.

Sosialistiskt Ung-

mannafelag fegnast um, at tað var floksleiðslan, ið útnevndi lögmann. Vit høvdu kunna stuðlað øllum trimum fólkunum, sum vóru upp á tal.

Marita hevur ikki fingið eina lætta uppgávu - hon er serliga trupul. Men vit rokna við, at Marita, saman við Tummasi Arabo og Jóhannesi Ejdesgaard gera sitt ítarsta - og um vit onnur stuðla teimum, so megna vit at sigla millum boðar og sker.

Sosialistiskt Ungmannafelag ynskir Maritu góðan byr í nýggja starvinum.

Vit hava vent okkum til Elin Lindenskov, sum er nývald í Havnar býráð. Við seinasta val í 1988, var hon eisini uppstillað sum umboð fyri Sosialistiskt Ungmannafelag í Suðurstreymi. Hon fekk tá 121 atkvøður og gjordist sostatt nummar fyra.

Vit spurdu hana fyrst hvønn týðning tað hevur, at kvinnur eisini fáast við politikk:

- Tað hevur stóran týðning, at bæði kynini eru við í politikki, sigur Elin. - Kjakið verður øðrvísi, tí vit hava ikki júst sama hugsunarhátt. Hon heldur annars, at tað kanska kann tykjast løgið, at kvinnurnar nú sleppa at royna seg. Menninir leggja frá sær, nú eingir pengar eru eftir - alt er brúkt.

Men hon leggur afturat, at tað kortini er ein avbjóðing. - Serliga hjá okkum, sum koma nýggj inn í politikk. Vit kunnu arbeiða út frá okkara hugsjónum, og ikki lova nakað, vit ikki kunnu halda. Á henda hátt kunnu vit føra ein ærligari og reinari politikk, enn undanfarnu politikararnir hava ført.

Elini er latið tað álitis-

starv, at vera formaður í sosialu nevni í býráðnum. Hvat sigur hon til tað?

- Jú, formansstarvið í sosialu nevnd er ein rimmar avbjóðing, sigur hon. Har hava vit eitt nú ábyrgdina av øllum teimum arbeiðsleysu í kommununi - tey tátta skjótt í tey 1.000. - Og at hjálpa teimum er mitt stórsta politiska mál, leggur hon afturat.

Men hvussu kann kommunan gera tað?

- Eg kann beinanvegin siga, at kommunan ikki kann ella er før fyri at seta nakað virki e. l. á stovn, men vit vilja gera hvat vit kunnu fyri at hjálpa teimum arbeiðsleysu á ymsan hátt, eitt nú við at stuðla og eggja virkisfýsnum fólki, stuðla við skúling, ráðgeva í samband við ymisk tiltøk, sum farast kann undir og annars royna á onkran hátt at útvega fíggjarmøguleikar.

Nú er Elin, sum leingi hevur verið virkin í SU, ein teirra, sum javnan hava havt viðmerkingar til dagsins politisku viðurskipti. Heldur hon tað vera øðrvísi at sita innanfyri, enn at »brúka seg« í fjølmiðlunum?

-Jú so avgjørt. Serliga tað, at tú alla tíðina ert noydd at sannføra onnur, úr øðrum flokkum, um tini politisku sjónarmið og so tað, at tað í dag er serliga ringt at finna pengar.

Politikkur er at finna kompromis - at royna at finna bestu semjuna fyri allar partar.

Men av týðningi er ikki at »lova« ov nógv, at vera opin og føra ærligt spæl. So megna vit kanska at arbeiða okkum úr kreppuni, sigur Elin Lindenskov nývaldi býráðslimur javnaðarfloksins í Havn at enda.